Lietas arhīva Nr. AA43-0429-20/7
ECLI:LV:ADAT:2020:0527.A420310818.16.S

ADMINISTRATĪVĀ APGABALTIESA

Lieta Nr. A420310818
AA43-0429-20/7

SPRIEDUMS
Latvijas tautas vārdā

Rīgā 2020. gada 27. maijā

Administratīvā apgabaltiesa šādā sastāvā:
tiesnese referente Valda Zommere,
tiesneses Ilze Amona un Kristīne Kalvāne

rakstveida procesā izskatīja administratīvo lietu, kas ierosināta pēc /pers. A/ pieteikuma par Rīgas domes Pilsētas attīstības departamenta 2018. gada 25. oktobra lēmuma Nr. /numurs/ atcelšanu, sakarā ar /pers. A/ apelācijas sūdzību par Administratīvās rajona tiesas 2019. gada 16. septembra spriedumu.

Aprakstošā daļa

[1] Rīgas pilsētas būvvaldes (turpmāk – būvvalde) būvinspektors 2018. gada 29. maijā vizuāli apsekoja zemesgabalu /adrese/ (turpmāk – zemesgabals) un sagatavoja atzinumu Nr. /numurs/ par būves pārbaudi (turpmāk – Atzinums). Atzinumā konstatēts, ka zemesgabalā novietots dzīvojamais treilers, kas tiek izmantots kā sarga mītne, kā arī atrodas aptuveni 25 automašīnas. Teritorija pret Stabu ielu nav nožogota, automašīnas var brīvi iebraukt un izbraukt. Teritorijā, kurā novietotas automašīnas, ir izbūvēts dolomīta šķembu un smilts segums, kurš stipri bojāts un kurā ir izveidojušās lielas peļķes. Atzinumā uzdots nekavējoties pārtraukt zemesgabala ekspluatāciju neatbilstoši projektētajam lietošanas veidam un novērst patvaļīgās būvniecības radītās sekas.

Nepiekrītot Atzinumam, pieteicēja /pers. A/ to apstrīdēja. Ar Rīgas domes Pilsētas attīstības departamenta (turpmāk – departaments) 2018. gada 25. oktobra lēmumu Nr. /numurs/ (turpmāk – pārsūdzētais lēmums) Atzinums atstāts negrozīts. Pārsūdzētais lēmums cita starpā pamatots ar turpmāk minētajiem argumentiem.

[1.1] Zemesgabals jau kopš 2007. gada tiek izmantots nevis nekustamā īpašuma kopīpašnieku transporta līdzekļu novietošanai, bet gan kā autonovietne. Minēto apstiprina /pers. B/ un /pers. C/ paskaidrojumā norādītais, ka starp pieteicēju /pers. A/ un SIA „EuroPark Latvia" ir noslēgts līgums par autostāvvietas maksas pakalpojumu nodrošināšanu, būvvaldes 2015. gada 15. decembra atzinums par būves pārbaudi, nekustamā īpašuma kopīpašnieku aptauja un aptaujas protokols, SIA „LAIF" lūgums izsniegt būvatļauju pagalma labiekārtojumam un autostāvvietas izbūvei, būvvaldes 2016. gada 15. septembrī izsniegtā būvatļauja, kas vēlāk atcelta, kā arī Administratīvās apgabaltiesas 2018. gada 12. jūlija spriedumā un Atzinumā konstatētais.

[1.2] Pieteicēja norādījusi, ka iestādes rīcība nav konsekventa. Ar departamenta 2017. gada 8. novembra lēmumu Nr. /numurs/ tika izbeigta administratīvā lieta, kas ierosināta, pamatojoties uz būvvaldes 2017. gada 15. jūnija atzinumu Nr. /numurs/ par būves pārbaudi. No departamenta 2017. gada 8. novembra lēmuma izriet, ka administratīvā lieta izbeigta faktu trūkumu vai nelietderīguma dēļ. Lietas izbeigšana šādu apstākļu dēļ nevar radīt tiesisko paļāvību pieteicējiem, ka autonovietnes ekspluatāciju varēs turpināt bez atbilstošas būvniecības dokumentācijas, jo būtībā departaments nav atcēlis būvvaldes 2017. gada 15. jūnija atzinumu par būves pārbaudi, bet norādījis uz apstākli, ka minētajā atzinumā konstatētais viennozīmīgi neliecina par to, ka zemesgabals faktiski tiek izmantots autonovietnes vajadzībām. Minētais nav pamats paļāvībai, ka iestāde neuzsāks citu administratīvo procesu.

[1.3] Atzinumā norādītais ekspluatācijas aizliegums izriet no konstatētajiem patvaļīgās būvniecības faktiskajiem apstākļiem. Savukārt attiecībā uz pieteicējai uzliktajiem pienākumiem būvvalde nav pieņēmusi galīgo lēmumu, uzaicinot pieteicēju izstrādāt būvniecības dokumentāciju vai atjaunot iepriekšējo tiesisko stāvokli. Departaments nesaskata kļūdas tiesību normu piemērošanā.

[1.4] Būvinspektoram bija tiesības pieņemt lēmumu būvvaldes vārdā, pamatojoties uz būvvaldes 2014. gada 1. oktobra rīkojumu Nr. /numurs/ „Par dokumentu parakstīšanu Rīgas pilsētas būvvaldē".

[1.5] Atzinums sagatavots 2018. gada 29. maijā, bet nosūtīts 2018. gada 10. septembrī. Atzinuma savlaicīga nenosūtīšana nav atzīstama par būtisku procesuālo pārkāpumu, jo nelabvēlīgās sekas personai iestājas tikai pēc administratīvā akta spēkā stāšanās, kas ir saistīta ar administratīvā akta paziņošanu.

[1.6] Apstrīdot Atzinumu, ir uzklausīts pieteicējas viedoklis konkrētās administratīvās lietas ietvaros.

[2] Pieteicēja vērsās tiesā ar pieteikumu par pārsūdzētā lēmuma atcelšanu. Pieteikums pamatots ar turpmāk minētajiem argumentiem.

[2.1] Nav pamatots pārsūdzētajā lēmumā izdarītais secinājums, ka autonovietne uzskatāma par II grupas inženierbūvi. Autonovietne atkarībā no būvniecības ieceres var tikt klasificēta gan kā I grupas, gan kā II grupas būve. Tas ir būtiski, jo atšķirīgs ir tiesiskais regulējums būvniecības dokumentācijas izstrādei.

[2.2] Ar pārsūdzētajā lēmumā uzskaitītajiem pierādījumiem nav pierādīts fakts, ka zemesgabalā atrodas autonovietne. Personu paskaidrojumi, kurus departaments nav pārbaudījis, nevar tikt izmantoti kā pierādīšanas līdzeklis. Tāpat nav pieļaujama atsaukšanās uz trīs gadus vecu atzinumu par būves pārbaudi, jo līdz pārsūdzētā lēmuma pieņemšanai šajā laika posmā ir mainījušies faktiskie apstākļi. Departamentam nav pamata kā pierādījumu izmantot tiesas secinājumus un konstatētos faktus lietā Nr. A420155617, jo lietā nav galīgā nolēmuma, tāpat nav saprotama departamenta atsaukšanās uz 2016. gada 22. decembra lēmumu Nr. /numurs/, jo ar šo lēmumu departaments atzina, ka būvvaldes 2016. gada 15. septembra būvatļauja izdota prettiesiski.

[2.3] Pārsūdzētajā lēmumā nav vērtēti pieteicējas iebildumi pret to, ka Atzinumā būvinspektors nav norādījis pazīmes, kas raksturo to, ka zemesgabalā atrodas autonovietne. Seguma veids pagalmā neliecina, ka ir veikta patvaļīga būvniecība. Lietā nav pierādījumu, ka automašīnas novietošana pagalmā būtu par maksu.

[2.4] Ar departamenta 2017. gada 8. novembra lēmumu Nr. /numurs/ netiek atcelts būvvaldes 2017. gada 15. jūnija atzinums Nr. /numurs/, jo atbilstoši Administratīvā procesa likuma 87. pantam iestāde administratīvajā procesā pieņem jaunu lēmumu, kas aizstāj iepriekš pieņemto lēmumu.

Departaments 2017. gada 8. novembra lēmumu Nr. /numurs/ pieņēma, ņemot vērā būvvaldes 2017. gada 31. oktobra atzinumā par būves pārbaudi konstatēto, kas pēc būtības ir identisks Atzinumam. Departaments, izvērtējot būvvaldes 2017. gada 31. oktobra atzinumu, konstatēja, ka tajā norādītie fakti viennozīmīgi nepierāda to, ka zemesgabals tiek izmantots autonovietnes vajadzībām un lieta tika izbeigta. Tādējādi arī šajā lietā nav pierādījumu, ka zemesgabalā ir izbūvēta autonovietne, jo pieteicējai ir tiesības paļauties uz vienādu lēmumu pieņemšanu vienādos faktiskajos apstākļos.

[2.5] Iekšējais normatīvais akts nevar būt par pamatu, lai neievērotu likumā noteikto amatpersonu un iestāžu kompetenci. Ja reiz likumdevējs ir noteicis konkrētu darbību veikšanai un lēmumu pieņemšanai piekritīgo iestādi, būvvaldei šāds kompetences sadalījums ir jāievēro. Procesa sadalījums divos posmos ir tieša un nepārprotama likumdevēja izvēle, un otrā posma jēga ir tāda, ka pēc iepazīšanās ar būvinspektora atzinumu, bet vēl pirms galīgā lēmuma pieņemšanas procesa dalībnieki var izteikt papildu apsvērumus par to, kāds varētu būt lietderīgākais un pamatotākais galīgais lēmums.

[3] Departaments paskaidrojumā par pieteikumu norāda, ka tas ir nepamatots un noraidāms, pamatojoties uz pārsūdzētajā lēmumā minētajiem argumentiem.

[4] Ar Administratīvās rajona tiesas tiesneša 2019. gada 2. aprīļa lēmumu lietā kā trešās personas atbildētāja pusē pieaicināts /pers. B/, /pers. C/ un SIA „LAIF". Trešās personas 2019. gada 23. augusta paskaidrojumā uzskata pieteikumu par nepamatotu.

[5] Administratīvā rajona tiesa ar 2019. gada 16. septembra spriedumu pieteikumu noraidīja. Spriedums pamatots ar turpmāk minētajiem argumentiem.

[5.1] No Būvniecības likuma 1. panta 2. un 3. punkta izriet, ka būve ir būvdarbu procesā radies ar zemi saistīts veidojums, kam ir noteikta funkcija. Atsaucoties uz Senāta Administratīvo lietu departamenta (turpmāk – Senāts) 2012. gada 6. janvāra spriedumā lietā Nr. SKA-035/2012 (A42736508) pausto atziņu, tiesa norādīja, ja ar zemi saistīts veidojums (kurš bez šādas saiknes nevar pastāvēt) ir uzbūvēts ar mērķi to kādai funkcijai pietiekami ilgstoši uzturēt nākotnē, ir pamats to uzskatīt par būvi, pat ja tam nav, piemēram, betonētu pamatu un tas ir uzbūvēts visai pavirši.

Saskaņā ar Ministru kabineta 2018. gada 12. jūnija noteikumu Nr. 326 „Būvju klasifikācijas noteikumi" pielikumu „Būvju klasifikācija" laukumus gan ar melno segumu, bruģakmens segumu, dzelzsbetona, betona, asfaltbetona vai citu līdzīgu materiālu cieto segumu gan laukumus ar grants, smilts, šķembu, izdedžu, gumijas, tenisita vai citu līdzīgu materiālu mīksto segumu klasificē kā inženierbūvi. Arī Ceļu satiksmes likuma 1. panta 3. punktā cita starpā ir noteikts, ka transportlīdzekļu stāvvietas un atpūtas laukumi ir ceļu inženierbūves.

Ievērojot minēto, tiesai neradās šaubas, ka zemesgabalā izvietotā autonovietne ir atzīstama par būvi, jo ir izveidota ar konkrētu mērķi. Secīgi autonovietne izveidojama un nododama ekspluatācijā Ministru kabineta 2014. gada 19. augusta noteikumos Nr. 500 „Vispārīgie būvnoteikumi" (turpmāk – Vispārīgie būvnoteikumi) un Ministru kabineta 2014. gada 16. septembra noteikumos Nr. 551 „Ostu hidrotehnisko, siltumenerģijas, gāzes un citu, atsevišķi neklasificētu, inženierbūvju būvnoteikumi" noteiktajā kārtībā.

[5.2] No būvinspektora 2015. gada 15. decembra atzinuma Nr. /numurs/, 2017. gada 15. jūnija atzinuma Nr. /numurs/, 2017. gada 31. oktobra atzinuma Nr. /numurs/ un Atzinuma tiesa secināja, ka zemesgabalā atrodas autonovietne, kura ir publiski pieejama. Tā kā pieteicēja nav iesniegusi pierādījumus, ka autonovietnes izveidošanai ir izstrādāta būvniecības dokumentācija, nedz arī norādījusi, ka tāda tikusi sagatavota, tiesa secināja, ka ir veikta patvaļīga būvniecība.

[5.3] Tiesas ieskatā būvniecības dokumentācijas sagatavošana autonovietnes ierīkošanai nav formāla prasība, jo pirms būvniecības nepieciešams izvērtēt ne tikai pašas būves parametrus, bet arī ar apkārtējo vidi saistītus aspektus, piemēram, satiksmes organizēšanu, dažādas emisijas. Tāpat arī būvniecības iecere akceptējama, vispirms pārliecinoties par to, ka iecerētais objekts atbilst teritorijas plānošanas dokumentos atļautajai izmantošanai.

Tas vien, ka dabā pastāv autonovietnei atbilstoša seguma laukums, nav pietiekami, lai konkrēto objektu varētu lietot mērķim, kuram tas nav paredzēts, jo nav apsvērti iepriekš minētie izvēlētajam lietošanas veidam atbilstošas būves izbūvei nepieciešamie noteikumi.

[5.4] Tiesa norādīja, ka departamenta 2017. gada 8. novembra lēmums Nr. /numurs/, ar kuru tika izbeigta lieta, jo netika pierādīts, ka zemesgabalā ir ierīkota un tiek ekspluatēta autonovietne, pats par sevi nerada pieteicējai tiesisko paļāvību, ka zemesgabala izmantošana nevar tikt vērtēta atkārtoti.

Būvinspektors ir atkārtoti apsekojis zemesgabalu un secinājumus izdarījis atbilstoši apsekošanas brīdī pastāvošajai situācijai. Tādējādi pārsūdzētais lēmums nav pieņemts, pamatojoties uz

apstākļiem, kas konstatēti pirms administratīvās lietas izbeigšanas. Tiesas ieskatā lietā kā pierādījumi var tikt izmantoti arī iepriekš sastādītie būvinspektoru atzinumi un tiem pievienotās fotofiksācijas, jo viena no būvinspektora atzinuma funkcijām ir fiksēt objektā esošos apstākļus.

[5.5] No Būvniecības likuma 18. panta otrās un piektās daļas, 21. panta otrās daļas secināms, ka patvaļīgas būvniecības gadījumā par būvdarbu apturēšanu lemj būvinspektors, savukārt gadījumos, kad tiek kontrolēta būvju ekspluatācija, par būvju ekspluatācijas aizliegumu lemj būvvalde. Tādēļ atšķirīgi ir aplūkojami gadījumi, pirmkārt, kad būves ekspluatācijas nepieļaujamība izceļas no tās patvaļīgas būvniecības fakta, piemēram, būvatļaujas neesības, vai, otrkārt, kad ekspluatācijas turpināšana liedzama likumīgi ekspluatācijā nodotā būvē.

Lai arī Būvniecības likuma 18. pants tiešiem vārdiem runā par būvdarbu kontroli un būvdarbu apturēšanu, t.i., būvinspektora darbībām, veicot kontroli būvlaukumā, pēc jēgas šis regulējums ir attiecināms arī uz gadījumiem, kad patvaļīgā būvniecība tiek konstatēta nevis būvdarbu procesā, bet vēlāk – jau nelegāli uzbūvētās (vai ekspluatācijā nenodotas) būves ekspluatācijas laikā. Šādos gadījumos likumdevējs ir piešķīris kompetenci būvinspektoram, konstatējot patvaļīgas būvniecības faktu, apturēt turpmākas darbības šādā būvē (sk. *Senāta 2016. gada 19. jūlija lēmuma lietā Nr. SKA-1056/2016 (6-700061-16/19) 8. punktu*).

Būvniecības likuma 18. pantā paredzētais būvinspektora atzinums var ietvert gan patvaļīgās būvniecības konstatējumu, gan arī lēmumu par aizliegumu turpināt būvniecību līdz būvvaldes lēmuma par iepriekšējā stāvokļa atjaunošanu vai būvniecības turpināšanas atļauju pieņemšanai. Salīdzinoši, Būvniecības likuma 21. pantā par būves ekspluatāciju tas regulēts citādi, nosakot būvinspektora pilnvaras sastādīt vienīgi atzinumu, bet būvvaldes kompetenci uz tā pamata pieņemt lēmumu cita starpā arī par būves ekspluatācijas aizliegumu (sk. *Senāta 2016. gada 19. jūlija lēmuma lietā Nr. SKA-1056/2016 (6-700061-16/19) 8. punktu*).

Tiesa secināja, ka pienākums pārtraukt zemesgabala ekspluatāciju atbilstoši Būvniecības likuma 18. panta piektajai daļai klasificējams kā būvinspektora lēmums par būvdarbu apturēšanu patvaļīgas būvniecības gadījumā. Izskatāmajā lietā, konstatējot, ka patvaļīgās būvniecības objekts tiek izmantots pirms nodošanas ekspluatācijā, būvinspektors ir taisījis minētajā tiesību normā paredzētajai kompetencei atbilstošu lēmumu apturēt tālākās darbības būvē – tās patvaļīgo izmantošanu.

[5.6] Atbilstoši Civillikuma 927. pantam kopsakarā ar Būvniecības likuma 1. panta 2. un 12. punktu patvaļīgas būvniecības seku novēršana pamatoti tika uzdota nekustamā īpašuma īpašniekiem.

[5.7] No Būvniecības likuma 18. panta nepārprotami izriet, ka tieši būvvalde ir iestāde, kurai, pamatojoties uz būvinspektora atzinumā konstatētajiem faktiem, ir jāpieņem lēmums par iepriekšējā stāvokļa atjaunošanu vai par nepieciešamību izstrādāt attiecīgu būvniecības dokumentāciju. Procesa sadalījums šādos divos posmos ir tieša un nepārprotama likumdevēja izvēle. Minēto atzinis arī Senāts 2016. gada 19. jūlija lēmuma Nr. SKA-1056/2016 (6-700061-16/19) 8. punktā.

Atzinumā norādīts, ka būvinspektors Būvniecības likuma 18. panta piektajā daļā minēto lēmumu pieņēmis, pamatojoties uz Būvvaldes 2014. gada 1. oktobra rīkojumu Nr. BV-14-76-rs „Par dokumentu paraksttīšanu Rīgas pilsētas būvvaldē". Tiesas ieskatā būvvaldes vadītājs nav tiesīgs ar iekšēju normatīvo aktu noteikt būvinspektoriem tiesības pieņemt lēmumus par būvvaldes kompetences jautājumiem. Iekšējais normatīvais akts nevar būt par pamatu, lai neievērotu likumā noteikto amatpersonu un iestāžu kompetenci.

[5.8] Tiesa norādīja, ka tas, ka būvinspektors Būvniecības likuma 18. panta piektajā daļā paredzēto lēmumu ir ietvēris Atzinumā, tādējādi neievērojot likumā noteikto lēmuma pieņemšanas procesuālo kārtību, ir pamats secinājumam, ka iestāde ir pieļāvusi procesuālu pārkāpumu. Tomēr šajā lietā procesuālais pārkāpums nav pamats pārsūdzētā lēmuma atcelšanai, jo tas nav ietekmējis tā saturu.

Būvvaldei izskatāmajā gadījumā, pamatojoties uz Atzinumā konstatētajiem faktiem, bija jāpieņem viens no Būvniecības likuma 18. panta piektajā daļā paredzētajiem lēmumiem, izvēli izdarot tikai attiecībā uz pieņemamā lēmuma veidu – par būvniecības dokumentācijas sakārtošanu vai iepriekšējā stāvokļa atjaunošanu. Izskatāmajā gadījumā iestāde pieteicējai deva izvēli starp abiem iespējamajiem risinājumiem. Tātad iestāde ir izvēlējusies pieteicējai labvēlīgāko risinājumu, kāds iespējams. Tāpēc noteiktās lēmuma pieņemšanas procedūras neievērošana nav radījusi pieteicējai nelabvēlīgas sekas.

[6] Pieteicēja par Administratīvās rajona tiesas 2019. gada 16. septembra spriedumu iesniedza apelācijas sūdzību. Apelācijas sūdzība pamatota ar turpmāk minētajiem argumentiem.

[6.1] Tiesa, nenoskaidrojot lietas apstākļus, nepārbaudot un nenovērtējot pierādījumus pēc būtības, prezumē, ka zemesgabalā atrodas autonovietne, taču no sprieduma neizriet, kādi tiesas argumenti un apsvērumi ir tam pamatā.

[6.2] Pieteicēja, atsaucoties uz Senāta 2019. gada 29. maija spriedumā lietā Nr. SKA-214/2019 pausto atziņu, norāda, ka tiesa nav noskaidrojusi, vai lietā ir pietiekami un pārliecinoši pierādījumi, ka zemesgabalā vispār ir veikti būvdarbi, par kuriem veicama būvniecības kontrole. No lietā esošajiem pierādījumiem neizriet, ka zemesgabalā būtu veikti būvdarbi.

[6.3] Atzinumā norādītais, ka zemesgabalā atrodas dolomīta šķembu un smilts segums, vēl nepierāda, ka būtu veikti patvaļīgi būvdarbi. Pieteicēja zemesgabalu ieguva 2005. gadā privatizācijas rezultātā, un no loģikas likumiem raugoties nemaz nav iespējams, ka zemesgabalam vispār nav seguma. Tiesa nav noskaidrojusi un pārbaudījusi, vai zemesgabala segums pēc tā pirmreizējās ieklāšanas ir mainīts, t.sk., pārbūvēts, kā arī nav noskaidrojusi, kāds ir tā sākotnējais segums, lietošanas mērķis un funkcija.

[6.4] No lietā esošajiem pierādījumiem nav atrodams pamatojums tam, kādas pazīmes vai pazīmju kopums pierāda, ka zemesgabalā ir ierīkota konkrēta veida inženierbūve – autonovietne.

Spriedumā tiesa atreferējusi tiesību normu, ka laukums ar noteiktu segumu ir inženierbūve, taču tiesību normas atreferēšana bez lietā esošo pierādījumu pārbaudes un novērtēšanas nav pietiekams pamats kāda fakta konstatācijai.

[6.5] Attiecībā uz tiesas secinājumu, ka zemesgabalā ir publiski pieejama autonovietne, pieteicēja norāda, ka no sprieduma neizriet, ka tiesa būtu vērtējusi atzinumos par būves pārbaudi konstatēto kopsakarā ar citiem lietas materiāliem, kas ir savstarpēji saistīti un pat pretrunīgi, un izslēdzoši. Turklāt spriedumā nav atrodams, kādi tiesas argumenti un apsvērumi ir šāda secinājuma pamatā, kā arī nav saprotams, kādi normatīvie akti pamato šāda secinājuma izdarīšanu. Tas, ka zemesgabalā atrodas automašīnas, vēl nenozīmē, ka teritorija ir publiski pieejama, jo šāda vajadzība ir arī privātai lietošanai.

[6.6] Atsaukšanās uz būvvaldes 2015. gada 15. decembra atzinumu Nr. /numurs/, 2017. gada 15. jūnija atzinumu Nr. /numurs/ un 2017. gada 31. oktobra atzinumu Nr. /numurs/ nav pieļaujama.

[6.7] No sprieduma neizriet, ka tiesa vispār būtu vērtējusi būvvaldes 2019. gada 12. februāra lēmumu Nr. /numurs/, ar kuru izbeigta lietvedība administratīvā pārkāpuma lietā, kas tika ierosināta uz Atzinuma pamata, savukārt uz kura pamata izdots pārsūdzētais lēmums.

[6.8] Tiesa, norādot, ka pieteicēja nav iesniegusi pierādījumus, ka autonovietnes izveidošanai izstrādāta būvniecības dokumentācija, nedz arī norādījusi, ka tāda tikusi sagatavota, kas ļauj secināt, ka būvniecība veikta patvaļīgi, ir izdarījusi loģikas likumiem pretrunīgu secinājumu, tādējādi pārkāpjot Administratīvā procesa likuma 154. panta pirmo daļu un 246. panta trešo daļu.

[6.9] Tiesa ir nepareizi iztulkojusi Būvniecības likuma 21. panta septītās daļas 4. punktu, jo normā minēto lēmumu būvvalde var pieņemt situācijā, kad patvaļīga būvniecība izceļas no fakta, ka patvaļīgi tiek ekspluatēta ekspluatācijā jau nodota ēka vai telpu grupa.

[6.10] Pieteicēja nepiekrīt tiesas secinājumam, ka būvinspektora pieļautais procesuālais pārkāpums, pieņemot Būvniecības likuma 18. panta piektajā daļā minēto lēmumu uz būvvaldes vadītāja rīkojuma pamata, nav būtisks. Šāda rīcība aizskar pieteicējas Administratīvā procesa likuma 62. pantā noteiktās procesuālās tiesības un būtiski varēja ietekmēt pārsūdzētā lēmuma pieņemšanu un saturu.

Ja normatīvie akti paredz, ka attiecīgajā situācijā lēmumu var pieņemt būvvalde kā iestāde, tad būvinspektors uz iekšēja rīkojuma pamata nav tiesīgs būvvaldes vārdā lēmumu pieņemt. Attiecīgi šāds lēmums saskaņā ar Administratīvā procesa likuma 74. panta pirmās daļas 2. punktu ir spēkā neesošs.

[7] Departaments paskaidrojumā par pieteicējas apelācijas sūdzību lūdz to noraidīt, pamatojoties uz pārsūdzētajā lēmumā, paskaidrojumos un spriedumā paustajiem argumentiem, papildus norādot šādus argumentus.

[7.1] Atsaucoties uz Būvniecības likuma 18. panta otro daļu un Rīgas domes 2006. gada 7. jūlija saistošo noteikumu Nr. 38 ,,Rīgas vēsturiskā centra un tā aizsardzības zonas teritorijas izmantošanas un apbūves noteikumi" (turpmāk –saistošie noteikumi Nr. 38) 100. punktu, departaments norāda, ka zemesgabala izmantošana autonovietnes funkcijai vērtējama kā patvaļīga ekspluatācija (būvniecība), jo pagalmam nav cietā seguma un nav izstrādātas būvniecības dokumentācijas autonovietnes izbūvei.

[7.2] Attiecībā uz pieteicējas iebildumu, ka tiesa nav vērtējusi būvvaldes 2019. gada 12. februāra lēmumu Nr. /numurs/, departaments norāda, ka administratīvā pārkāpuma lietas un administratīvās lietas izskatīšanas procesi ir atšķirīgi. Līdz ar to administratīvā pārkāpuma lietas izbeigšana pati par sevi nav pamats arī administratīvās lietas izbeigšanai.

[7.3] Saistībā ar pieteicējas argumentu, ka pieteicēja netika uzklausīta, norādāms, ka pieteicējai nebija šķēršļu iesniegt savus apsvērumus un pierādījumus nedz apstrīdēšanas procesā iestādē, nedz pirmās instances tiesā.

[8] Apgabaltiesa atbilstoši Administratīvā procesa likuma 304. panta pirmajai daļai izskatīja lietu rakstveida procesā.

Motīvu daļa

[9] Rakstveida procesā pārbaudījusi lietas materiālus un izvērtējusi lietā esošos pierādījumus to kopsakarā, Administratīvā apgabaltiesa atzīst, ka apelācijas sūdzība ir nepamatota un pieteikums ir noraidāms.

[10] Administratīvā apgabaltiesa, pārbaudījusi un novērtējusi lietā iesniegtos pierādījumus, izvērtējusi apelācijas sūdzībā minētos argumentus, secina, ka pirmās instances tiesas spriedumā ietvertais pamatojums daļēji ir pareizs un pietiekams, pirmās instances tiesa ir noskaidrojusi visus būtiskos lietas apstākļus un sniegusi tiem pareizu juridisko novērtējumu, tādēļ Administratīvā apgabaltiesa pievienojas pirmās instances tiesas spriedumā izteiktajai motivācijai pārsūdzētajā daļā (sk. šā sprieduma 5.1.–5.6. punktu) un atkārtoti to nenorāda.

Apgabaltiesa nepievienojas pirmās instances tiesas secinājumam, ka būvinspektors, ietverot Atzinumā Būvniecības likuma 18. panta piektajā daļā paredzēto lēmumu, nav ievērojis likumā noteikto lēmuma pieņemšanas procesuālo kārtību, un iestāde ir pieļāvusi procesuālu pārkāpumu, kas nav ietekmējis lēmuma saturu.

[11] Apgabaltiesas ieskatā būvinspektoram bija tiesības pieņemt lēmumu būvvaldes vārdā, pamatojoties uz būvvaldes 2014. gada 1. oktobra rīkojumu Nr. BV-14-76-rs „Par dokumentu parakstīšanu Rīgas pilsētas būvvaldē".

[11.1] Būvvalde ir Rīgas domes priekšsēdētāja pakļautībā esoša pašvaldības iestāde, kas Rīgas pilsētā kontrolē būvniecības procesa tiesiskumu, pārrauga un kontrolē vides objektu izvietošanu, pilsētas apstādījumus, detālplānojumu izstrādi un realizāciju, zemes ierīcību, nodrošina kultūrvēsturisko vērtību aizsardzību un adresu piešķiršanu. Būvvaldes rīkojums izdots, pamatojoties uz Rīgas domes 2008. gada 21. jūlija nolikuma Nr. 117 ,,Rīgas pilsētas būvvaldes nolikums" 9.1., 9.2. un 9.5. apakšpunktu un ar to noteikta dokumentu parakstīšanas kārtība būvvaldē, lai būvvalde nodrošinātu tai deleģēto funkciju izpildi. Būvvaldes nolikuma 9. punkts noteic būvvaldes vadītāja kompetenci, tai skaitā 9.1. apakšpunkts noteic, ka būvvaldes vadītājs nosaka būvvaldes organizatorisko struktūru, apstiprina struktūrvienību pienākumus, amatu un algu sarakstu, nosaka darba samaksas apmērus atbilstoši darba algas fondam, ievērojot Rīgas domes lēmumus par darba samaksas jautājumiem, kā arī slēdz darba līgumus ar būvvaldes darbiniekiem un kontrolē to izpildi; 9.2. apakšpunkts noteic, ka būvvaldes vadītājs plāno un organizē būvvaldes darbu un kontrolē noteikto uzdevumu izpildi; savukārt 9.5. apakšpunkts noteic, ka būvvaldes vadītājs atbilstoši savai kompetencei izdod iekšējos normatīvos aktus, dod norādījumus būvvaldes darbiniekiem un nosaka iekšējās kontroles sistēmu būvvaldē. Rīgas pilsētas būvvaldes nolikums izdots, citstarp pamatojoties uz Valsts pārvaldes iekārtas likuma 73. panta 1. punktu, kurā noteikts, ka publiskas personas orgāns un amatpersona savas kompetences ietvaros var izdot iekšējos normatīvos aktus par iestādes, iestādes izveidotās koleģiālās institūcijas vai struktūrvienības uzbūvi un darba organizāciju (nolikums, reglaments). Tādējādi būvvaldei no normatīvajiem aktiem izriet tiesības izdot iekšējus normatīvus aktus par iestādes darba organizāciju. Tas, ka likumā noteikts, ka lēmumus ir tiesīga pieņemt būvvalde, nenozīmē, ka visi administratīvie akti būtu jāparaksta iestādes vadītājam. Atzinuma sastādītājs Ainārs Ozoliņš lēmumus ir pieņēmis būvvaldes vārdā un rīkojuma pamata.

[11.2] Lietā nav strīda par to, ka Atzinuma sastādītājs Ainārs Ozoliņš ir būvvaldes Būvniecības kontroles pārvaldes Rīgas pilsētas būvinspekcijas galvenais būvinspektors. No publiski pieejamiem datiem ir redzams, ka Ainārs Ozoliņš kā sertificēts speciālists (būvinspektors) ir iekļauts Būvniecības informācijas sistēmas būvinspektoru reģistrā (*https://bis.gov.lv/bisp/lv/building_inspectors?utf8=%E2%9C%93&search%5Bdirection%5D=&search%5Bsort%5D=&search%5Bname%5D=&search%5Blast_name%5D=ozoli%C5%86%C5%A1&search%5Bregister_number%5D=&search%5Bstatus%5D%5B%5D=active&search%5Bsea*

aplūkots 2020. gada 26. maijā).

No Atzinuma izriet, ka pārkāpumus (faktus par būvi) Ainārs Ozoliņš ir konstatējis kā sertificēts būvniecības speciālists – būvinspektors, kuram šādas tiesības piešķirtas atbilstoši Būvniecības likuma 18. panta pirmajai daļai, proti, tiesību normas saturā ietvertajai kompetencei, būvdarbu kontroli atbilstoši šajā likumā noteiktajai kompetencei veic būvvaldes, institūcijas, kura pilda būvvaldes funkcijas, un biroja būvinspektori — attiecīgajās institūcijās nodarbinātas personas, kuras ir ieguvušas patstāvīgās prakses tiesības arhitektūras vai būvniecības jomā un reģistrētas būvinspektoru reģistrā. Sadarbības ietvaros būvvaldes būvinspektoram ir tiesības apskatīt būvdarbu laikā arī tādu būvi un būvlaukumu, kuru uzraudzība ir biroja vai citas institūcijas, kura pilda būvvaldes funkcijas, kompetencē, un sniegt par to informāciju attiecīgajām institūcijām tālākai rīcībai.

Savukārt Atzinumā ietvertos lēmumus Ainārs Ozoliņš pieņēmis būvvaldes vārdā kā būvvaldes Būvniecības kontroles pārvaldes Rīgas pilsētas būvinspekcijas galvenais būvinspektors, pamatojoties uz būvvaldes 2014. gada 1. oktobra rīkojumu Nr. BV-14-76-rs „Par dokumentu parakstīšanu Rīgas pilsētas būvvaldē", un tas *expressis verbis* norādīts Atzinumā.

[11.3] Citiem vārdiem sakot, atbilstoši Būvniecības likuma 18. pantā ietvertajai kompetencei pārkāpumus var konstatēt būvinspektors kā būvniecības speciālists, kam ir noteiktas zināšanas, nevis persona, kas ieņem šādu amatu. Tāpēc būvvaldes rīkojumā norādītais, ka lēmumus būvvaldes vārdā pieņem būvinspektors, nenozīmē absolūtu kompetences sakritumu, jo būvvalde pilnvaro personu, kas ieņem konkrētu amatu, piemēram, galvenā būvinspektora amatu. Minētais izriet no rīkojuma saturiskā vērtējuma. Saskaņā ar būvvaldes rīkojuma 23. punktu Būvniecības kontroles pārvaldes Rīgas pilsētas būvinspekcijas galvenais būvinspektors ir tiesīgs parakstīt cita starpā atzinumus par būves pārbaudi un tajos ietvertos lēmumus par būves ekspluatācijas aizliegšanu un par patvaļīgās būvniecības seku novēršanu.

Tādējādi apgabaltiesa nekonstatē procesuālu pārkāpumu būvvaldes rīcībā, sastādot Atzinumu un iekļaujot tajā būvvaldes lēmumus.

[12] Par apelācijas sūdzības argumentiem apgabaltiesa norāda turpmāk minēto.

[13] Pieteicēja norāda, ka ar pārsūdzētajā lēmumā uzskaitītajiem pierādījumiem nav pierādīts fakts, ka zemesgabalā atrodas autonovietne. Pieteicējas ieskatā personu paskaidrojumi, kurus departaments nav pārbaudījis, nevar tikt izmantoti kā pierādīšanas līdzeklis. Tāpat nav pieļaujama atsaukšanās uz trīs gadus vecu atzinumu par būves pārbaudi, jo līdz pārsūdzētā lēmuma pieņemšanai šajā laika posmā ir mainījušies faktiskie apstākļi, kā arī departamentam nebija pamata kā pierādījumu izmantot tiesas secinājumus un konstatētos faktus lietā Nr. A420155617, jo lietā nav galīgā nolēmuma. Pieteicējai nav saprotama arī departamenta atsaukšanās uz 2016. gada 22. decembra lēmumu Nr. /numurs/, jo ar šo lēmumu departaments atzina, ka būvvaldes 2016. gada 15. septembra būvatļauja izdota prettiesiski.

Tātad galvenais strīds lietā ir par to, vai zemesgabals tiek izmantots kā publiska autonovietne. Izvērtējot lietas materiālus, apgabaltiesai nav šaubu, ka zemesgabala kopīpašnieku mērķis ir bijis autonovietnes izveidošana. Tāpat apgabaltiesai nav šaubu, ka zemesgabalā izveidota publiski pieejama autonovietne. To apgabaltiesa pamato ar turpmāk norādīto.

[14] Būvinspektors Atzinumā konstatēja, ka zemesgabalā novietots dzīvojamais treilers, kas tiek izmantots kā sarga mītne, kā arī atrodas aptuveni 25 automašīnas. Teritorija pret Stabu ielu nav nožogota, automašīnas var brīvi iebraukt un izbraukt. Teritorijā, kurā novietotas automašīnas, ir izbūvēts dolomīta šķembu un smilts segums, kurš stipri bojāts un kurā ir izveidojušās lielas peļķes. Departaments pārsūdzētajā lēmumā, atstājot Atzinumu negrozītu, norādīja, ka zemesgabals jau kopš 2007. gada tiek izmantots nevis nekustamā īpašuma kopīpašnieku transporta līdzekļu novietošanai, bet gan kā autonovietne. Minēto apstiprina /pers. B/ un /pers. C/ paskaidrojumā norādītais, ka starp pieteicēju un SIA „EuroPark Latvia" ir noslēgts līgums par autostāvvietas maksas pakalpojumu nodrošināšanu, būvvaldes 2015. gada 15. decembra atzinums par būves pārbaudi, nekustamā īpašuma kopīpašnieku aptauja un aptaujas protokols, SIA „LAIF" lūgums izsniegt būvatļauju pagalma labiekārtojumam un autostāvvietas izbūvei, būvvaldes 2016. gada 15. septembrī izsniegtā būvatļauja, kas vēlāk atcelta, kā arī Administratīvās apgabaltiesas 2018. gada 12. jūlija spriedumā lietā Nr. A420155617 un Atzinumā konstatētais.

Apgabaltiesa nepiekrīt pieteicējas norādītajam, ka personu paskaidrojumi nevar tikt izmantoti kā pierādīšanas līdzeklis. Pirmkārt, norādāms, ka departaments ir pārbaudījis /pers. B/ un /pers. C/ paskaidrojumus, par ko liecina vairākas būvvaldē ierosinātās administratīvās lietas. Strīds par pagalma sakārtošanu un izmantošanu ieildzis daudzu gadu garumā. Kā to norāda departaments, tad strīds par autonovietnes izveidošanu zemesgabalā ilgst vismaz no 2007. gada. Otrkārt, apgabaltiesai nav saprotams, kā pieteicēja, apgalvojot, ka zemesgabalā autonovietne neatrodas, izskaidrotu to, kāpēc pārējie kopīpašnieki – /pers. B/, /pers. C/ un SIA „LAIF" – apgalvo pretējo un kāpēc SIA „LAIF" lūgusi izsniegt būvatļauju pagalma labiekārtojumam un autonovietnes izbūvei. Pieteicēja nav norādījusi, ka /pers. B/ un /pers. C/ sniegtu nepatiesu informāciju, bet iebilst pret šo personu paskaidrojumu izmantošanu.

Administratīvā procesa likuma 161. panta pirmā daļa noteic, ka administratīvā procesa dalībnieka paskaidrojumi, kas satur ziņas par faktiem, uz kuriem pamatoti viņa prasījumi vai iebildumi, atzīstami par pierādījumiem, ja tos apstiprina citi pārbaudīti un novērtēti pierādījumi.

Apgabaltiesas ieskatā /pers. B/ un /pers. C/ iesniegumā norādīto apstiprina citi lietas materiāli, tai skaitā Atzinums, kā arī 2017. gada 15. jūnija atzinums Nr. /numurs/ un administratīvajā lietā Nr. A420155617 konstatētais.

[15] No izskatāmās lietas materiāliem izriet, ka nekustamā īpašuma kopīpašnieki jau 2007. gadā vienojās par autonovietnes ierīkošanu zemesgabalā. Secīgi 2007. gada 8. martā un 2013. gada 1. maijā starp nekustamā īpašuma īpašniekiem un SIA „EuroPark Latvia" noslēgts līgums par maksas autostāvvietas operatora pakalpojumu sniegšanu. 2015. gada 15. decembra būvinspektora atzinumā Nr. /numurs/ konstatēts, ka 2015. gada novembrī nekustamajā īpašumā darbojas patvaļīgi ierīkota SIA „EuroPark Latvia" maksas autostāvvieta. Lai novērstu patvaļīgo būves ekspluatāciju dzīvokļu īpašnieki ar 2016. gada 7. aprīļa balsošanas (aptaujas) protokolu nolēmuši, ka ir nepieciešams izvērtēt autonovietnes ierīkošanas nepieciešamību, lai novērstu 2015. gada 15. decembra atzinumā konstatēto patvaļīgo ekspluatāciju. Savukārt būvinspektora 2017. gada 15. jūnija atzinumā Nr. /numurs/ konstatēts, ka zemesgabalā darbojas maksas autostāvvieta, par kuras esību liecina sarga ēkas-treilera sānos izvietotā reklāmas norāde, kā arī tiek izsniegtas SIA „R9" uzturēšanās atļaujas kvītis. Būvinspektora 2017. gada 31. oktobra atzinumā Nr. /numurs/ konstatēts, ka zemesgabalā atrodas aptuveni 20 automašīnas un dzīvojamais treileris, kas tiek izmantots kā sarga ēka. Arī Atzinumā konstatēts, ka teritorijā ir izvietota sarga mītne un atrodas aptuveni 25 automašīnas.

Līdz ar to pieteicējas apgalvotais par to, ka zemesgabalā stāvvieta neatrodas, ir pretējs lietas materiāliem. Apgabaltiesas ieskatā izskatāmajā lietā nepārprotami ir pierādīts, ka nekustamā īpašuma kopīpašniekiem ir bijis mērķis ierīkot zemesgabalā maksas autonovietni. Par to neapšaubāmi liecina SIA „LAIF" vēršanās būvvaldē ar lūgumu izsniegt būvatļauju pagalma labiekārtojumam un autostāvvietas izbūvei, būvvaldes 2016. gada 15. septembrī izsniegtā būvatļauja, kas vēlāk atcelta.

[16] Būvatļauja pagalma izbūvei tika atcelta, jo departaments konstatēja, ka nekustamais īpašums, kurā plānota autonovietnes būvniecība, atrodas dzīvokļu īpašnieku kopīpašumā, tāpēc autonovietnes izbūvei ir nepieciešama visu dzīvokļu īpašnieku piekrišana. Strīds par būvatļauju tika risināts administratīvajā lietā Nr. A420155617. No minētās lietas izriet, ka atbilstoši būvprojektā esošajam ģenerālplānam nekustamajā īpašumā paredzēts izvietot 17 autostāvvietas, norēķinu kases aparātu, pie administratīvās ēkas un pie iebrauktuves paredzētas piecas autostāvvietas esošo telpu grupu vajadzībām, ir paredzēta autostāvvieta invalīdu transportlīdzeklim. Nav būtiski, ka pārsūdzētā lēmuma pieņemšanas brīdī nebija galīgā nolēmuma lietā Nr. A420155617, lietā konstatētie faktiskie apstākļi no tā nemainās. Papildus norādāms, ka ar Senāta 2020. gada 19. maija lēmumu atteikts ierosināt kasācijas tiesvedību sakarā ar SIA „LAIF" kasācijas sūdzību par Administratīvās apgabaltiesas 2018. gada 12. jūlija spriedumu lietā Nr. A420155617, līdz ar to strīdā par būvatļauju administratīvais process ir noslēdzies. No visa minētā redzams, ka jautājums par zemesgabala sakārtošanu jau ilgst daudzus gadus, kopīpašnieku starpā pastāv strīdi, kuri tiek risināti vairākos tiesu procesos,

Apkopojot minēto, apgabaltiesa uzskata, ka būvvalde pamatoti secināja, ka zemesgabalā atrodas autonovietne, kura ir publiski pieejama.

Atbildot uz pieteicējas iebildumiem, norādāms, ka lietā kā pierādījumi var tikt izmantoti arī iepriekš sastādītie būvinspektoru atzinumi un tiem pievienotās fotofiksācijas, jo viena no būvinspektora atzinuma funkcijām ir dokumentēt objektā esošos apstākļus. Ņemot vērā strīda ilgstošo raksturu, ir izmantojami iepriekš sastādītie atzinumi, kas liecina, ka pagalms tiek izmantots kā autonovietne.

[17] Pieteicējas ieskatā Atzinumā norādītais, ka zemesgabalā atrodas dolomīta šķembu un smilts segums, vēl nepierāda, ka būtu veikti patvaļīgi būvdarbi. Pieteicēja zemesgabalu ieguva 2005. gadā privatizācijas rezultātā, un no loģikas likumiem raugoties, nav iespējams, ka zemesgabalam vispār nav seguma. Apgabaltiesas ieskatā pretēji pieteicējas norādītajam nav būtiski, kāds bija pagalma segums, kad pieteicēja ieguva īpašumu. Ja pagalms tiek izmantots transportlīdzekļu novietošanai, pagalma funkcija ir mainīta.

Kā to norāda departaments, zemesgabala izmantošana autostāvvietas funkcijai vērtējama kā patvaļīga ekspluatācija (būvniecība), jo pagalmam nav cietā seguma un nav izstrādāta būvniecības dokumentācija autostāvvietas izbūvei.

Pieteicēja atsaucas, ka tiesa ir nepareizi iztulkojusi Būvniecības likuma 21. panta septītās daļas 4. punktu, jo normā minēto lēmumu būvvalde var pieņemt situācijā, kad patvaļīga būvniecība izceļas no fakta, ka patvaļīgi tiek ekspluatēta ekspluatācijā jau nodota ēka vai telpu grupa. Būvniecības likuma 21.panta septītā daļa noteic, ka būvju ekspluatācijas uzraudzības ietvaros, ņemot vērā atzinumā konstatēto, būvvalde vai birojs atbilstoši to kompetencei var pieņemt šādus lēmumus: 4) ja būve vai atsevišķa telpa tiek izmantota neatbilstoši projektētajam lietošanas veidam, — aizliegt būves vai atsevišķas telpas ekspluatāciju un uzdot atjaunot iepriekšējo stāvokli.

Vispārīgi norādāms, ka zemesgabals /adrese/ un uz tā atrodošās ēkas ir nodotas ekspluatācijā, pieteicēja nebūtu varējusi privatizēt ekspluatācijā nenodotu nekustamo īpašumu. Pagalms nav bijis paredzēts kā publiska autonovietne, līdz ar to, izmantojot pagalmu kā publisku autonovietni, ir mainīta tā funkcija. Tādējādi departaments pamatoti piemērojis Būvniecības likuma 21. panta septītās daļas 4. punktu.

[18] Papildus apgabaltiesa norāda, ka apstāklis, ka ar departamenta 2017. gada 8. novembra lēmumu Nr. /numurs/ tika izbeigta administratīvā lieta, kas ierosināta, pamatojoties uz būvvaldes 2017. gada 15. jūnija atzinumu Nr. /numurs/ par būves pārbaudi, nenozīmē, ka būvvalde nebūtu tiesīga atkārtoti veikt zemesgabala pārbaudi. No departamenta 2017. gada 8. novembra lēmuma izriet, ka administratīvā lieta izbeigta faktu trūkumu dēļ. Apgabaltiesa piekrīt departamentam, ka lietas izbeigšana šādu apstākļu dēļ nevar radīt tiesisko paļāvību pieteicējai, ka autonovietnes ekspluatāciju varēs turpināt bez atbilstošas būvniecības dokumentācijas, jo būtībā departaments nav atcēlis būvvaldes 2017. gada 15. jūnija atzinumu par būves pārbaudi, bet norādījis uz apstākli, ka minētajā atzinumā konstatētais vienmēr neliecina par to, ka zemesgabals faktiski tiek izmantots autonovietnes vajadzībām. Minētais nav pamats paļāvībai, ka iestāde neuzsāks citu administratīvo procesu. Arī tas, ka ar būvvaldes 2019. gada 12. februāra lēmumu Nr. /numurs/ izbeigta lietvedība administratīvā pārkāpuma lietā, kas tika ierosināta uz Atzinuma pamata, nenozīmē, ka pieteicēja var paļauties, ka viņai nebūs jānovērš patvaļīgas būvniecības sekas. Administratīvā pārkāpuma lietas un administratīvās lietas izskatīšanas procesi ir atšķirīgi, līdz ar to administratīvā pārkāpuma lietas izbeigšana pati par sevi nav pamats arī administratīvās lietas izbeigšanai.

[19] Pirmās instances tiesas spriedums pamatā ir pareizs, lai arī pirmās instances tiesa nepamatoti konstatēja procesuālu pārkāpumu administratīvā akta izdošanas procesā.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Administratīvā procesa likuma 307. un 309. pantu, 329. panta pirmo daļu, Administratīvā apgabaltiesa

n o s p ē r i e d a

noraidīt /pers. A/ pieteikumu par Rīgas domes Pilsētas attīstības departamenta 2018. gada 25. oktobra lēmuma Nr. /numurs/ atcelšanu.

Spriedumu var pārsūdzēt Senāta Administratīvo lietu departamentā viena mēneša laikā no sprieduma sastādīšanas dienas, kasācijas sūdzību iesniedzot Administratīvajā apgabaltiesā.

Tiesnese referente *(paraksts)* V. Zommere

Tiesnese *(paraksts)* I. Amona

Tiesnese *(paraksts)* K. Kalvāne